

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[m]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De dolo malo. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

^a Subdito suæ iuris
dictio. quali ment
officij coactus ex p
te. & nō liber sit fu
tur cōtra qd fieri
non debet. vt per l.
præcedentes satis p
ter.

lis in quadruplum. sicut act. q. metus cau
sa directa. vt dixi s. eo. l. iij. sed sufficit pœ
na de qua hic quia perdit pretium datum.
Or expediat Bidellum. Sed quid si con
tractus non fiebat ad commodum officia
lis, sed tertij (Respondeo non puto hanc l.
habere locum. quia non debet extendi vlt

tra terminos: de quibus hic loquitur. sed habebit locum. l. sed. vt
contractus possit rescindi. non tamen emens perdit pretij. l. iij.
s. eo. Et aduerte. quia hic officialis peccauit in duobus. quia pri
mo violentiam intulit, & impresit, & propter hoc perdit pretij:
& remanet penes venditorē vt in verbo [retineatur.] Secundō,
quia posito qd per impressionē non fecisset, non debebat emere

^a a subdito. ^b suæ iurisdictionis: & emptio non valet. nisi secundū ea
quæ habentur in l. vnica. s. de contra. iudi. & tunc quid erit de
pretio: dic vt in l. aufertur. s. q. a p̄sidi. ff. de iure fisci. qui loqui
tur in isto casu. & hoc in officiali habente administrationem. sed
si erat in dignitate sine administratione cōtractus, non rescindi
tur. vt s. eo. l. ad inuidiam. nisi probaretur qd minas vel violentiā
intulisset. vt ibi dixi. Et prædicta quādo est officialis ad iustitiā
ministrandā. & sic licet personæ suæ iurisdictionis sint sibi sup
positæ, res tñ eorū non sunt in eius administratione. si autē esset
talis qd posset esse ad ministrandū bona, & tutor & curator vel
execu. testamēti. & emeret bona suæ administrationis, tunc di
stinguitur: aut palā & bona fide. & non delinquit. sed valet con
tractus: vt j. de cōtrahē. emp. l. si cum ipse, aut clā & mala fide: &
tunc nō valet & restituit rē & pretium quadruplum. vt ff. de
cōtrahē. emp. l. nō licet. & l. qui officij. secundū Pe. & Cy. hic &
Bar. de hoc tractat in dicto. s. q. a p̄sidi. vbi oīno vide. & per
hoc est expedita glo. Pet. quæ incipit. [quadruplum.] quāquam
imperfectē loquatur. ¶ Vltimō nō. in fine contra vsurarios. qui
faciunt cantare instrumentū in personā vxoris: vel alterius ex
cōiunctis: ne rescindatur propter vsurariā prauitatem, & hoc non
prodest eis. & sic præsumitur vsurarius, ac si esset celebratus cū
eodē. secundū ea quæ habentur in c. illa nos. de emp. & vend. &
c. ad nostram. & facit. l. j. in fi. s. de contra. iudi

LEX.

X I I.

^a **Enditiones.** ¶ Quæro quid addat ista l. ad
aliā. l. huius tit. Respondeo. qd
generalior est, cū aliæ loquantur quādo timetur mors
vel cruciatus. Ista loquitur generaliter: etiam quādo
illud non timeretur. tamen cōtractus facti essent per potentiam.
exemplum. vt dixi in l. non interest. s. eo. & in l. præcedenti. quā
do officialis cōpelleret me ad vendendū alteri quā sibi officiali.
nam cōpeteret conditio ex ista l. & etiam officium iudicis ad
rescindendū: vt in l. illicitas. in prin. ff. de offi. p̄sidi. Et ne ista res
media sint pœnalis: quia non cauetur hac l. nec illa. Tene menti
pro intellectu totius tituli.

De dolo malo.

Rubrica.

LEX.

I.

^a **Fideiussor.** ¶ Fideiussor emens rem p̄
gnoratā à creditore vendē
te iure creditoris non acquirit dominium. sed cen
setur eam potius fuisse. quam emisse. propter fidē
datam debitori desolueno pro eo. propter qd do
lo videtur facere emendo, & ppter doli cōpelli
tur actione mandati restituere rē cum fructibus. percepta tamē
quātitate quam soluit, tam pro sorte quam pro vltis. hoc dicit.
ista l. cum gl. suis. & sic non loquitur de acti. de dolo: sed de actio
ne mandati. quæ datur propter dolum secundū verū intellectu
quæ ponitur in gl. & eodē modo si secundus creditor emit à pri
mō, non præiudicatur tertio creditori, quominus possit sibi au
ferri qd soluit. & ab eo pignus auocari. licet sit quidā tertius qui
nec esset creditor, nec fideiussor, & emisisset: & acquireret domi
nium & nō posset sibi à sequenti creditore auferri: vt ff. de distra.
p̄g. l. cum secundus. in fi. & l. ij. & infra si antiquior creditor l. j.
& ibi vide.

^a Quādo intelligatur ista lex. quod actio de dolo non competit ubi competet alia
specialis ex aliā aequitate quam ratione doli: & quādo sit generalis?

LEX.

I I.

^a **De dolo.** ¶ Exemplifica hanc l. per l. præced. vbi
datur acti. mandati ex dolo ibi cōmissio.
ff. mandati. l. si mandato. s. j. ideo cessat de dolo: vt ibi
no. in gl. si. in prin. & cōpeteret mādātū propter doli. Sed
an actio de dolo concurrat cum exceptione doli? gloss. in l. j. s.
ait prætor. ff. eodem super ver. exceptio tenet quod sic. tamen
competeret ex eadem æquitate. sicut concurrat cum actione
quod met. cau. quia ex eadem æquitate. sed cōtra facit. quia ille
s. et etiā. l. si. eo. ti. vbi videtur casus. & hanc tenet Pe. tu dic. et. ve
rum si per exceptionem doli plenē videat cōtra doli. & ita loqui
tur l. si aliā procederet prima opinio. ¶ Vltimō nō. glo. qualiter
intelligatur ista l. qd ista actio non competet: vbi cōpeteret alia
specialis ex aliā æquitate quā ratione doli. Si verō nō sit sp̄alis,
sed ḡnalis, bñ pōt illa concurrere: vt cum certi conditione sine
causa, sed in licitis potest concurrere cum aliā magis sp̄ali quam
ipsa sit, vt cū actione qd met. cau. doli. est duplex, qdā simplex
& oculta: quidā apertus. & tñ infertur metus: & sic ista actio se
habet vt genus ad actionem qd metus cā. ideo concurrat cū illa
quia cōpeteret ex eadē æquitate. Sed cū aliā quæ nō se habet ad
eam vt genus, nec vt species, sed vt excessus & excessus, nō cō
currunt: & ita loquitur hic & etiam illa. l. j. s. ait prætor eo. ti. cum
s. seq. vnde non concurrat cum restitutione in integrum, quæ po
test dari propter dolum: & etiam ibi cessat doli. sed est latio re
ipsa. vnde dicit glo. quod se habet ad modum inuidi qui inui
det par: non maiori, nec inferiori.

LEX.

I I I.

^a **Non possunt.** De vtili tempore, deducitur tē
pus absentia. h. d. Et dic quod
tempore huius. l. actio de dolo durabat anno vltima
prætoris & odiosa. Ideo tempore absentia non curra
bat annus: quia requiritur qd habeat facultatem agendi, ad hoc
vt tps vtile currat: vt in l. j. ff. de diuer. & tēpo. præcri. hodie ve
rō durat biennium cōtinuū. vt infra eo. l. fi. Ideo curreret absentia,
& etiā alio modo impedito: tñ propter iustum impedimentū da
retur in integrum restitutio ex clausula generali, si qua mihi ius
sta causa & c. vt no. in d. l. fi.

LEX.

I I I I.

^a **Vm proponas.** ¶ Ex contractu innominat
to facio vt des si non detur
illi qui iam fecit, datur actio de dolo. h. d. concordat. ff.
de præscrip. verbis l. naturalis. s. quid si faciā: licet em
tribus speciebus contractuum innominatorum. l. do vt des: do
vt facias, facio vt facias. ei qui impleuit ex parte sua datur actio
præscri. ver. vt sibi impleatur, vel ad interesse: quia nō impletur
vt in d. l. naturalis. s. pe. in fi. quæ dicitur actio ciuilis. in ista tamē
specie facio vt des, nulla datur ciuilis act. facienti contra non dā
tem: sed sibi prouidetur de actione de dolo: quæ competit ad in
teresse, quatenus interest sua se non fecisse. qd facit si erat factum
irrepetibile. Ita loquitur iste tex. qui exemplificatur ibi per glo.
secundum terminum huius. l. Et sic ista actio de dolo datur lo
co deficientis acti. præ. ver. & ita vult glo. hic. quæ incipit. [acti
præ. ver. deficiente & c.] vnde nō datur vt impleatur cōtractus,
nec ad interesse. quia non impletus, seu quatenus interest fuisse
impletum: quia si ad hoc daretur, nō subesset ratio quare potius
daret acti. de dolo quā præ. ver. sed dā quatenus interest se non
fecisse qd fecit. si factum erat irrepetibile. qd interesse potest esse
maius vel minus, quā aliud de quo. s. dixi. sed Pe. quem sequitur
Bar. vult qd in casu huius. l. nō deficiat act. præ. ver. imō compo
tat, si ille qui fecit vult eā intētare, vt sibi impleat cōtractus vel
ad interesse agere quia non impletur. & hoc per l. iurisgenti. s. j.
ver. vnde Marcellus. ff. de pac. & per d. l. naturalis. s. sed si dedi
ga hic ex facto. i. ex manumissione isti ancille. licet nihil adesset
aduer

aduersario aderat tñ ancillæ de volūtate aduersarij, s. libertas. Et
secundū opī. gl. qñ ex factō aliud adest aduersario, nō habet lo-
cū illē §. qñ si facit. cū competit act. præ. ver. vt impleatur cōtra-
ctus. gl. cum mota. s. de transac. & per l. solēt. in fi. de præs. ver. Sed
hic nolebat agere: vt sibi contractus impleteretur. sed agere ad re-
uocandū cōtractus. qd̄ permittitur incōtractibus innominatis,
pōt etiā ille q̄ impleuit si aduersarius nō impleuit, nō solū agere
pōt. ver. vt tibi impleat. Sed etiā poenitere & agere cōdi. ob cau-
sā. & repetere qd̄ dedit, vel fecit, qñ datū vel factū est repetibile. &
res est integra ex parte aduersarij. vt in l. iij. §. j. ff. de cōdi. ob cau-
sā. sed si factū nō est repetibile: vt in casu huius l. nō pōt dari cōdi.
ob cau. sed loco eius datur actio de dolo, non ad repetendū: sed
ad interesse. quatenus interest se nō fecisse: & ita loquit̄ iste tex.
vnde nō habet facere ista l. cū §. quod si faciam. q̄ loquitur de
actione de dolo, quæ cōpetit loco act. præ. ver. Ista verō loquit̄
de illa quæ cōpetit loco conditionis ob causam. & secundum
hoc in contractu facio vt des reperitur duplex actio, s. de dolo
secundū predictos quæ opinio mihi nō placet. Imō nō reperitur
nisi ista, q̄ datur loco deficientis actionis præ. ver. & de illa loquitur
iste tex. secundū intellectū glo. In tex. ibi. [pro eadē daret manu-
cipiū.] subaudi & tu eā manumitteres. & sic fuit contractus
facto vt des, ex parte tua. sed ex parte illius fuit do vt facias. tu
autē manumisisti, & ille nō vult dare mācipiū. Queritur quæ
actio tibi competat: & respondet q̄ si velles reuocare libertatē,
& sic rescindere cōtractū ex poenitentia: quæ locū habet in con-
tractibus innominatis re integra, hoc facere non posses. quia li-
bertas semel data nō potest reuocari. Et quōd dixit de poeniten-
tia locū habet quando factum est reuocabile. ideo in subsidium
datur tibi actio de dolo: quia nulla alia actio cōpetit præter act.
præ. ver. vt tibi derur. Cum ex isto facto seu manumissione nihil
aliter aduersario, vnde cum de alia actione tibi nō prouideatur,
recurritur ad hanc actionem: quia ille non implendo dolo facit:
postquā tu impleuisti: & etiam quia ita est de natura istius con-
tractus. vt & §. quod si faciā. Sed si manumissio adhuc facta non
est. & penite remansit dñiū: vt quia tradidisti, duntaxat, hoc
pactio q̄ postquā dederis mācipiū, acquiratur sibi dominium.
& non ante. & tunc possis eā manumittere, tunc nō datur actio
de dolo: cōpetit eis eam vendicare vna cum natis ex ea. Qui se
quantur ventrem. & sunt serui tui. sicut & ipsa: si non mouent
tū quælibet statūs: quia nō dicunt se liberos ex eadem causa.

¶ Not. ergo in prin. q̄ inter liberam & seruum, * vel econuerso
non est matrimonium: sed contubernium sic inter seruum & ser-
uā. De iure canonico secus. vt in ti. de coniugio seruorum, cum
quod dum non sit differentia inter seruum & liberam & ma-
trimonium hodie regulatur secundū ius diuinum: quia est sacra
mentum. v. i. sacre signum, * significat enim incarnati in vtero
virginis. v. i. c. ex publico. cū ibi not. de conuer. coniuga. † Itē
not. quod libertas semel data nō reuocatur. quod est verum. nisi
ex causa ingratitudinis. Ita not. ver. paratī. quōd qui non seruat
promissā negligendo, ita rumpit fidem, sicut si nō seruaret agen-
do. In glo. super ver. [tradidisti.] opp. contra tex. dum dicit [vel
et tradidisti.] subaudi. & dominium transfuisti. aliās non posset
procedere quod statim sequit̄. [et ille manumisit &c.] vt infra
sequitur in glo. [sed huic lo. &c.] nam si ita fuit, ille contractus
facto vt des. ergo datur actio præ. verb. & per consequens de
bet cessare actio de dolo: vt in l. ij. §. eo. So. duobus modis. primō
q̄ non fuit conuentum vt tibi dares: & ille manumitteret. sed vt
tu manumittens. licet postea ex mera voluntate sibi dederis: vt
ipse manumittat. vnde ille contractus nō denominatur ab eo q̄
voluntate fecit: sed à conuentione præcedenti. quæ fuit vt face-
ret. vel dic q̄ etiam fuit conuentum vt dares, & ille manumitte-
ret. adhuc dicitur facio vt des. quoniam illa datio non fiebat pro
pore. & ad hoc vt remaneret penes te. & sic ordinabatur ad fa-
cium. vnde pro facto debet reputari secundum glos. quam not.

¶ Et sic econuerso quando factum ordinaretur ad dationē, dice-
retur potius datio, quā factū. inspecto fine. vt in l. qui res. §. mi-
hi R. Romæ. ff. de solu. & ita not. in §. quod si faciam. per glo. & per
hoc determinat Bar. g. si dicat statutum q̄ poena apposita obli-
gationi dandi, illud quod consistit in pondere, numero, vel men-
tura, non posset peti: tanquā apposita in fraudem vsurarum. Se-
cus si obligationi facti, quod etiam videtur de iure communi. &
notatur in l. cum aliis. j. de vsu. Et duo compromiserunt, & pro

miserunt parere laudo sub pœna: istud pa-
re laudo est facti, & in facit sonat. Pone
ergo qd arbitrer condēnauit ad dandum c. in
certum terminū. quæro si non dat: an possit
peti pœna? videtur qd sic. quia fuit appositā
obligationi facti, si non pareret laudo. sed
in laudo venit datio. ergo reputatur datio. b
& non factū secundū Bart. de quo per eū,
in l. quinta. §. si. ff. de verb. obli. & dicit Bal.
se vidisse pluries de facto. In gl. ibi. [licet in
faciendo fuerit præuentum.] Ista est triffa
secundum Pet. quia an sit facio vt des. el do vt facias. non de-
bemus inspicere à quo istorum primò in ceperit executio. sed si
cut in contractibus emp. & ven. loca. & conduc. an dictus con-
tractus assimilatur ex vna parte dicitur loca. ex altera conditio
à quocunq; in ceperit. ita hic ex parte illius qui debet dare. dicitur
do vt facias. & si dedit, & sibi non fiant, habet act. præ. verb.
Ex parte verò illius qui debet facere, dicitur facio vt des; & si fe-
cit, & sibi non detur, non competit acti. præscri. ver. vt detur. sed
actio de dolo: quatenus interest si non fecisse: vt in d. §. quid si
faciam. & in hac l. nec obstat lex cum mora suprā allegata, quia
ibi ex facto aderat vtilitas aduersario: quo casu nō habet locum
ista l. nec §. quid si faciam. vt patet in l. i. solent. in princ. ff. de præ.
ver. hic verò non aderat, vnde essent inæquales: si posset agere
vt sibi daretur: & sic adessent: nec est dare aliam rationem. Sed
contra hoc extra glo. oppo. quia imò adest aduersario ius patris.
eo casu quo sibi fuit data ancilla, & ipse manumisit. Sol. ex illo
iure non dicitur effici locupletior: vt not. in l. naturalis. in fin. &
sic non videtur adesse. Item adhuc cōtra quia saltem adest liber-
tas huic ancillæ de voluntate aduersarij: & sic videtur adesse ip-
si aduersario. arg. in l. solutam. ff. de sol. propter hanc opinionem.
Pet. & Bar. recedūt ab isto intellectu. & fatentur quòd hic com-
petebat act. præ. ver. si iste vellet agere vt sibi impleteretur. sed no-
lebat ad hoc agere sed rescindere contractum per condi. ob cau-
sam, quam Imperator dicit non competere sed loco eius dari
actionem de dolo hoc non placet. vt detur hic act. præsc. ver. vt
impleatur contractus: tanquam sibi adsit. quia libertas est inæ-
stimabilis. Et sic non videtur ex hoc locupletior, sicut nec ex iur.
patris. præterea glo. in §. quod si faciam exemplificat illum tex.
per hanc l. sed quòd opt. Pet. & Bar. sit vera magis facit text. in l.
iuriscētium. ver. & ideo. ff. de pactis. & in l. naturalis. §. sed si dedi
sed responde qd ibi illeg. debebat dare, dedit: sed malè dedit
quia res fuit euicta: tñ qd dando videtur contractū approbasse,
licet enim ex eo qd fecit aduersarius, nihil sibi adsit: pōt conue-
niri præscriptis verbis vt iterum det, sed si nullo modo dedisset,
contractum non approbasset. & sic non potest compelli ad dan-
dum per aliquam actionem præscriptis verbis, vel de dolo: sed
solum daretur actio de dolo ad interesse: quia fecit si facti non
erat repetibile. aliàs non posset competere condi. ob causam. &
cessaret actio de dolo. Duo ergo requiruntur vt procedat ista l.
& §. qd si faciam, l. qd ex facto nihil adsit aduersario, & quod fa-
ctum sit repetibile. & tunc datur actio de dolo: quæ non est nisi
vna. & altero istorum deficiente non daretur, sed daretur actio
præscriptis verbis. vel condi. ob causam & illa est veritas. do. Ra-
pha. recedit à tramite omnium, & dicit quòd in contractu facio
vt des indistinctè facienti contra non dantem datur actio præ-
scriptis verbis & vt detur, per iura suprā allega. & nō ob. §. quod si
faciam. quia dum ibi tex. dicit nō competere aliam actionem,
nō loquitur de præscriptis verbis sed de alia speciali actione de
qua fuerat locutus in præcedenti §. sed hæc est triffa. quia in
præcedenti §. dum loquitur de ciui. acti. loquitur de actio. præ-
scriptis verbis. Et eo modo verisimile est quòd intellexit. in §.
quod si faciam. & ad iura in quibus se fundat. vide licet in l. iur-
isgentium. vericulo & ideo. etiam in l. naturalis. §. sed si dedi. &
l. iolent. responsum est suprā & clare. † Et conclude in effectu
quòd vnatum est actio de dolo: quæ datur in contractu in-
nominato facio vt des. licet ex dictis Petr. & Bartol. colligatur
quod sint duæ. Item quòd illa competit solum, quando defi-
cit actio præscriptis verbis, quia ex facto nihil adest aduersa-
rio, & deficit condi. ob causam. quia factum est in repetitione: li-
cet dominus Rapha. teneat quòd etiam quando non deficit
actio præscriptis verbis: quia adest aduersario, potest dari de

Inter liberā & seru-
um. Adde c. j. de cō
iug. seruo. & an con-
trahens cū serua effi-
ciatur irregulus. &
an possit pmoueri
vide tex. & glo. in c.
omnibus. x. xix. q. ij.
¶ Sacramentū. i. rei
sacra. Adde c. multi.
j. q. j. c. sacrificium de
consecra. dist. ij. &
Abb. f. rub. de bapti.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a **Dolus dicitur culpa.** Adde Car. zaba. i. c. j. in v. q. de commo. & q. dolus dicitur verus, q. presumptus. vide p. Ale. de immo. i. c. c. iij. col. v. i. j. vo. Fr. cur.
- b **Culpa levis & leuissima.** Quae dicitur culpa leuissima. videtur per Bar. i. l. q. nerua. ff. de pos. p. Car. zaba. in c. j. in x. q. de commo.

dolo actio. dicitur quod actio praescri. verb. est generalis. vt in l. j. ff. de praescrip. ver. & l. quoties. & sic potest concurrere cum actio ne de dolo sicut certi cond. sine causa: vt no. s. eo. l. ij. sed ista ratio non placet. quoniam actio praescrip. ver. reperitur etiam specialis. vt est illa quae datur ex pacto incontinenti appolito: vt in l. ij. infra de pac. inter emp. Et nos loquimur de speciali, quae oritur ex contractu innominato. & licet aliquando sit generalis. s. in tertio casu. quando deficit nomen contractus, & est aequi actio:

ne dari. vt d. l. j. & l. quoties. & no. in l. ex placito. j. de re. permu. tamen est subsidiaria. quia non datur ubi alia datur: sed ubi omnis alia specialis deficit: sed certi conditio generalis, & etiam sine causa, non sunt subsidiariae: imo concurrunt cum alijs specialibus nominatis. Ideo non est bona comparatio. Item tertio concludo qd ista actio de dolo non surrogatur loco actio. praescrip. verb. deficientis. vt datur ad obseruantiam contractus, vel ad interesse: quia non seruatur. licet glo. hic quae incipit. [actio. praescrip. ver. deficientis] & c. Jinnuat contra. quia (vt s. dixi) non exstat ratio quare potius deberet dari de dolo quam praescriptis verbis. si ad hoc daretur: sed surrogat loco conditionis ob causam: vt de quatenus interest eum non fecisse qd facit: & ita intelligitur ver. & sic ad aestimationem ancillae manumissae non datur maicipii promissum, vel ad aestimationem maicipij, nec obstat lex naturalis. in fi. de praescrip. ver. ubi tale interesse de quo hic venit in actione praescrip. verb. quia ibi non poterat dari ad aliud, aliud daretur ad illud & non ad hoc. Et ex praedictis remanet ista l. declarata melius forte quam per alium. & ista sunt subtilia et speculatiua. Vltimo glo. pe. quae incipit. [quia adhuc] qd etiam in alijs quam inuenit per traditionem non transfertur dominium, nisi per aliam partem sit contractus adimpletus, vel habita fides de hoc, de quo vide per Bar. in l. i. seruus. in ij. ff. de fur.

- a **Forma libelli in actione in factum, quae datur loco actionis de dolo contra patrem.**
- b **Pupillus vel pupilla possunt emancipari, & pater tunc erit eorum legitimus tutor.** Pater quando administrat bona filij tanquam tutor tenetur sibi reddere rationem: non sic quando ut pater, & legitimus administrator ratione usufructus, quia filius sit in eius potestate.

LEX. V.

- 1 **Superstite.** Contra patrem non datur actio de dolo, nec etiam exceptio seu replicatio, sed loco eorum datur actio vel exceptio seu replicatio in factum. h. d. in effectu ista lex. & hoc ppter reuerentiam paternalem. Et ideo in libello quando conclusitur. non debet fieri mentio de dolo patris: vt dicatur qn non debet locupletari ex dolo suo, vel q ipse decipit filium, sed oportet verba temperari: vt dicatur q non congruit bonae fidei filium de bere remanere in damno ex tali contractu. & si aliter fieret, reijceretur libellus officio iudicis, tanquam ineptus, tanquam fuerit intetata act. vel exce. doli. hoc voluit tex. in l. no. debet. in fi. ff. eo. po. ne hic casum. per l. sub praetextu. s. de transact. excepto q illa loquitur in extraneo: ista in patre, & ideo ibi datur actio, vel exce. doli. seu replicatio. hic in factum. In tex. ibi postea traegisti cum eo bona fide. J subaudi & ipsum liberaisti ab eo quo tibi tenebatur acti. tu. propter malam administrationem: & hoc fecisti dolo eius inducta, vel non inducta, tñ ipse non obseruat transactionem ex parte sua, unde vis eum rescindere: & agere ad id quod tibi tenebatur. Queritur ergo qua actione tibi prouideatur: & respondetur cum distinctione. aut tu liberaisti eum per pactum, & tunc ac. tu. non fuit ipso iure sublata. sed ope excep. ex quo sequitur, licet in tex. non dicat, q possis agere act. prima tute. Et si excipiat de transactione, replicabis in factum: quia non bona fide se habuit. & sic obtinebis in act. intetata. Si autem facta fuit per accep. praee. aqui. stip. per quam actio post tutelam fuit nouata, & ipso iure perempta. tunc ad eam non potest amplius recurrere: sed loco actionis de dolo, quae daretur contra extraneum, dat tibi actio in factum. & hoc est quod sequitur. Not. ergo ex hac lege. in princ. quod pupillus vel pupilla possunt emancipari. Itē quia pater erit tunc ipsorum legitimus tutor. Item quod quando pater administrat bona filij tanquam tutor, tenetur sibi reddere rationem: non sic quando ut pater & legitimus admini-

strator ratione usufructus, quia filius sit in eius potestate. vt infra de bo. qua. lib. l. cum oportet. s. non autem hypothecam. & de quod no. Bal. s. de epi. & cle. in l. orphanotrophos. ante fi. ibi vltimo & c.

- 2 **Indicia per quae potest probari dolus, et qualia esse debeant.**
- 3 **Quando non sit necessaria probatio doli ex indicijs, sed ipso iure presumatur.**
- 4 **Dolus uerus in quibus differat a dolo presumptus.** Verbum, culpa quid comprehendat?

LEX.

VI.

- 1 **Dolum ex indicijs.** No. hic q ea quae consistunt in animo (vt dolus: qui provenit a malo animo) non possunt directo probari per testes: quoniam animus hominis lo li deo notus est. vt dicit glo. in sti. de actio. s. aequē. sed bn potest probari per indicia quae proueniunt ex interioribus actibus, quae per exteriora cognoscuntur interiora. Item no. qd talia indicia debent esse perspicua. id est qd non possint interpretari nisi in malū: secus quando in malū & in bonū: quia tunc praesumptio fieret potius in bonā partem. gl. ponit exemplum de primo in scbo l. i. l. i. Hispanis, qui inuitauerunt quēdam ad praediū: & ipsi inebriauerunt, vt inducerent ad fideiubendū pro eis. Nam ille actus inebriandi non potest interpretari nisi in malū, q apparet ex eo q postea fecerūt. In glo. ibi. [hoc tñ fallit]. Istud q hic dicit q sit necessaria probatio ex indicijs: nā aliquando nulla necessaria est probatio doli, etiam per insidias: sed ipso iure praesumit. & istud cōtingit qn quis non facit illud ad q tenetur. & scit se teneri, vñ si delata est alicui tutela. & ipse hoc sciuit, et non administrat, nec sit impeditus, praesumitur hoc dolo facere. & idē in quolibet administratore: vt in procuratore, non faciendo illud ad q faciens dū tenetur. ff. mada. l. si procurator. s. ignorantes. ver. doli. Itē in casu legis doli. ff. ad le. fal. l. qn quis asserit scietur illud de quo non est certus, an sit vel non. & asserit pro firmo, cū non sit verum. quia non debet esse facilis ad temerariā assertionē. vt l. si quis asserit mauerit. ff. eodē iuncta. l. i. l. i. post princ. ff. de actio. empt. Itē qn in rebus depositis non adhiberet eandē diligentia quā in suis. q dicit vt in l. q. nerua. ff. de pos. Et ille dicitur dolus praesumptus a iure sine alia probatione, qui dolus dicitur culpa lata. qn aut probatur per indicia, dicitur dolus uerus. & differunt in multis. quoniam a vero dolo minor non excusatur: vt in l. auxiliij. ff. de mino. Sed a praesumpto sic. vt in l. vbi exigitur. & ibi no. ff. de eden. Itē dolus praesumptus recipit probationē in cōtrariū: p alias coniecturas. cum praesumptio regulariter recipiat probationē in contrariū. vt. j. de proba. l. siue possidetis. & ibi not. & vna praesumptio iuris tollit alterā. vt in l. cum de indebito. ff. de proba. Sed quando dolus uerus probatur. non sic recipit cōiectura in cōtrariū. Debes autē scire q illud verbum culpa est generale, & comprehendit sub se doli verū. qui dicitur culpa latissima: & praesumptio quae dicitur culpa latior, & dissoluta negligentia, quae non est dolus, sed dolo cōparat in pluribus. & dicitur culpa lata. vt l. late. ar. de verb. sig. & etiam culpa levis & leuissima. q plenē prosequere. & etiam vtiliter. vt ponit Bar. in d. l. q. nerua. Et q illud verbum culpa sit generale, patet ex gl. quae est in l. i. ex causa. s. si mulier. ff. de mino. vbi omnino vide.

- 2 **Contractus bonae fidei quando rellantur nulli, propter doli dātē causam cōtractui.** Cuius naturae est contractus, eiusdem debet esse distractus.
- 3 **Repudiatio hereditatis. quid sit stricti iuris.**

LEX.

VII.

- 1 **Imaior.** Repudiatio hereditatis facta per dolum alterius, ad quem fuit deuoluta hereditas, non redditur propterea nulla. sed contra illum per act. de dolo succurritur ad interesse. hoc dicit. Op poni. pro declaratione gloss. quod ista repudiatio hereditatis cui dolus dedit causam, sit ipso iure nulla. & sic competat actio de dolo. Sed possit hereditatem adire: quia dolus dāt causam contractui bonae fidei, redditur ipso iure nullum vt l. & eleganter. in princ. ff. eodem sed petitio hereditatis est bonae fidei, ergo & repudiatio eius similiter debet esse bonae fidei: quia cuius naturae est contractus, eiusdem debet esse distractus: vt nota. in l. sub. praetextu. la. j. s. de transact. & infra titu. j. de tutela. ergo debet reddi nulla ista repudiatio. glo. in effectu respondet verū esse, quod contractus bonae fidei redduntur nulli, propter doli dātē causam.

causam contractui, qñ sunt tales quæ nō trahūt secū executionem. ut veditio. Nam ex sola veditio nō trāsfertur dominiū sed requiritur traditio, quæ est executio. & tunc licet contractus sit ipso iure nullus, cū nulla oriatur obligatio, si tñ postea sequatur executio: quia res tradatur, illa non est nulla. imō trāsfertur illi. unde dicit Bal. præcelsit veditio ut infirma: qd dolo de dolo ei causam, & secuta est traditio infirmāda per actionē de dolo. no. in d. l. & eleganter. sed repudiatio hāredita. posito qd ei bona fidei, trahit lecū executionē: quia statim abdicat repudiātem a potentia amplius adeundi. Nec alia executio facti reperitur. & ideo cōparatur venditioni factæ per dolo & postea executioni mandati per traditionē, quo casu ad actionē de dolo recurritur. ut rescindatur traditio ita hic. hæc est intentio gl. licet per verba obscura. quam Bar. valde notat. dicēs qd sentit id quod supra dixi. qd cuiuscunq; qualitatis est contractus, eiusdē sit dispositio. et qd dolo dans causam alicui actui, qd trahit secū executionem, non reddit ipsum nullum ipso iure. sed facit eū annullatū per actionē de dolo in effectu tñ hoc casu non recuperat hēre dicitur: sed estimationem eius, quia datur ad interessē. ut idem videt in petitione hæ. si quis per dolo inductus adiret quia ita tñ efficitur dñs absq; alia apprehensione. Et sic trahit lecū executionē nam contra dolo inducentē habet actionem de dolo. & etiam excep. doli. si ille erat creditor hāreditarius: vt in l. si. ff. eo. Alij dicunt qd repudiatio hāreditatis est stricti iuris: quia non numeratur in §. actionum. vt in l. de act. ideo non est nulla ipso iure. nec transactio, vel liberatio: vt s. eo. l. si supersti. & in d. l. si per extor. l. j. & in l. actione. s. de transac. Et ista magis placent.

LEX VIII.

Primum. Hæc actio debet hodie per hanc legem infra biennium cōtinuum moueri, & terminari: alius ipso iure tollit. & istud tēpus currit absenti, & etiam ignorantī. h. d. ante istam legem durabat anno vñ, & sic non currebat absenti: nec ignorantī. vt s. e. l. non possunt. Succurritur ergo impedito agere propter absentiam vel ignorantiam. per restit. in integ. per clausulā gñalem si qua rñi iusta causa. de qua in l. j. in ff. quibus ex cau. maio. quam debet petere: & expediri facere infra quadriennium a die cessan. impedi. & sic a die scientiæ, & reuersionis: vt in l. si. j. de temp. in integ. restit. & sic illud quadriennium est vtile a principio. quia non incipit currere impedito, ne sequat incōueniens qd currat: & ex eadem equitate: qd non debet dari restitutio ad restituendū. vt in l. inter dñs. ff. de min. postquā aut incepit currere, est continuū. l. biennium de quo hic, est continuū tam a prin. quā ex postulo, qd incipit currere absenti & ignorantī. ecce ergo. In gl. supra vñ. absuerit. j. ibi. [vel verius.] Tu dic qd omnes istę solutiones sunt veræ in se, & possunt simul coniūgi. vt patet ex prædictis. nā in ista l. dabit annus utilis: vt in d. l. non possunt. quæ hodie corrigi per istā. vt in prima & secunda solutione. Et restitutio cōceditur ei qd fuit absens ex causa reipublicæ quæ in hoc est privilegiata: secus si ex causa merē voluntariā. vt in vltima. & penultima solutione.

De in integrum restitutione minorum viginti quinque annis.

Rubrica.

1. *De dolo. & actio qd metus causam quibus differt a restitutione in integrum.*
2. *Super glo. rubricæ. ibi. [dixit supra.] Dic, s. duobus titulis præcelsit. & sic actio quod metus causa. & actio de dolo. dicuntur restitutio. ideo in ff. primò ponit titulus generalis de restitutione in integ. & postea ponitur titulus quod metus causa de dolo, ad notandū qd sunt restitutoria. sed nō ita hic: & hoc forrē. quia propriè restitutio in integ. dicit illa qd sit officio iudicis nobili. ideo si statutū loqueret de restit. in integ. intelligeretur de illa in dubio, non de ea quæ fieret iure actionis. cū verba eius sint proprie intelligenda: vt in l. iij. §. hæc verba ff. de neg. gest. Sed vnde procedit qd præcedentes sūt iure actionis: & sequentes sūt officio iudicis. Respondeo hoc intelligitur ex verbis edicti prætoris: qd in edicto qd metus causa, de dolo prætor per suū edictū infringit actum gestum per metū, vel dolo, sine ministerio iudicis viuens, dñs dicit ratū nō habere ad iudiciū. i. actionem: vt in l. j. quod*

me. cau. & in l. j. §. ff. de dolo. Sed in edicto a de minoribus cōmittit hoc sciendum iudici causa cognita. nā non improbat semper gestum cū minore: sed ita demū si lædatur sui facilitate, vel dolo aduersarij vñ dicit vtq; quæ res fuerit animaduertā. quæ verba intelliguntur ad iudicē directā, vt adhibeat causæ cognitionē. vt l. j. §. iuncta l. quod si minor. in ff. de mino. & istud officiū iudicis nobile quo rescindit actus celebratus cū minore, dicitur officiū rescissoriū, & durat quadriennio continuo: quo expedito datur actio utilis: qd dicitur rescissoria. & prætoris: & durat anno: vt l. si. j. ex q. cau. maio. sed actio de dolo. & qd metus causa sunt personales. & durat. xxx. annis. nisi cōtra possidentem titū. pro bona fide: quia tunc longo tempore tolluntur. vt l. iij. §. quod metus caus.

2. *Que dicitur dissimulatio?*
3. *Qui permittit libi tempus præscriptionis, seu intra quod potest actum facere, censetur tacite renuntiare quæ taciturnitas habet in se consensum in iure nondum quæsito: & quid in querendo?*
4. *Prescriptio longissimi temporis, qd non tollat naturalem obligationem, & quando?*
5. *Minor corpore qd renuntiat querelæ inofficiosi testamenti, an dicatur læsus, absque eo qd probet lesionem?*
6. *Solus tutor, an possit facere pacem de morte patris pupillit*

LEX I.

Llud. Minor læsus in renuntiando querelæ inofficiosi testamenti, tacite vel expresse restituit in integrum. h. d. Et primò loquitur in maiore secundū glo. vñ ibi. [nec hoc.] postea in minore, nos possumus intelligere totā in minore. Et in prima parte dicit esse inspiciendum, an sit renuntiatum querelæ vel non: quia si non esset renuntiatū, nō esset necessaria restitutio in integrum. Secunda verò loquitur qñ fuit renuntiatū, quæ renuntiatio in effectu nō nocet, nec parat libi præiudiciū: quoniam aduersus eam cōpetit restitutio, licet mero iure valeat. In tex. ibi. [tacita dissimulatione.] dicitur dissimulatio quādo tacuit per quinquennium. quo durat querela: vt j. de inoffi. testa. l. si quis filium. in ff. Glo. tamen hoc intelligunt quādo approbasset iudicium defuncti, acceptādo legatum libi factum in testamento, in quo erat exheredatus. vel aduocando pro hārede instituto. Certè ista non est propriè dissimulatio. cum isti actus consistant in faciēdo, fateor tñ quod per ipsos inducitur tacita approbatio: & renuntiatio querelæ, sed dissimulatio consistit in tacendo secundū Bar. Ex quo not. quod ille qui permittit libi temporis præscrip. seu intra quod potest actum facere, censetur tacite renuntiare. & sic ista taciturnitas habet in se consensum. quod est verum secundū Bald. in iure nondum quæsito. sed querendo: vt in l. bonorum. j. qui admit. ad bon. pos. possunt. sed in iure quæsito perfectè non habet consensum, per ea qd not. in l. si rem rat. habe. vbi glo. not. quod præscriptio longissimi temporis non tollit naturalem obligationem. sed si haberet cōsensum creditoris, eam tolleretur. sicut pactum de non petendo. vt l. strictum. §. naturalis. ff. de sol. j. In tex. ibi. [nec hoc.] subaudi præiudiciū. sed hoc queritur an si renuntiasset expresse vel tacite, necesse habeat probare se læsum cū petit restitutionem: videf qd sic: vt j. eo. l. minoribus. & sic habebit necesse probare qd hāreditas paterna erat locuples, & intererat sua nō excludi a querela. & qd erat iniuste exheredatus. Contrariū hic determinat Bal. dicēs qd corpore qd renuntiat, censetur læsus. & sic nō habet pbare læsionē alio modo per gl. quæ est in l. si iudex. ff. de min. & per alia quæ est. j. eo. l. si intra gratē. Tene mēti. & hoc etiam videt de mente gl. si. huius l. In gl. magna circa si. ibi. vel tertio die istā tenet Bar. sed nō videtur vera. qd lex illa est antiqua sicut ista per l. autē si. eiusdem tituli bene posset dici qd corrigatur: quia illa est lex noua. & vult quod minor ipso iure seruetur illæsus aduersus cursum præscriptionum: quæ olim currebant contra ipsum. Vnde videtur

1. *Doli dantem cām contractui. An doli dans cām contractui de iure cano. reddat cōtractum ipso iure nullū? vide per Bal. in c. vñico. in fi. extra de plus peti.*

2. *Transferet dñum. An transferatur solo titulo. vide in l. pen. C. de rei ven. & in l. traditionibus. C. de pactis.*

3. *Nobili. Adde Bar. in l. in cause. la. j. & in l. si minor. in prin. & s. ff. de mino. & adde qd licet dicatur officium iudicis, tamē venit appellatio ne actionis. ita Bart. in l. j. s. idē Pomponius. el. j. ff. de dolo. Cur.*

4. *Dissimulatio. Adde quod de dissimulatione habentur. in l. j. C. de deser. lib. xij. & dissimulatio habetur loco prohibitionis. ita Spec. in tit. de loca. §. sexto. vers. sexto quartū. & qd sola dissimulatione tollatur iniuria. add. Specu. in tit. de iniurijs. post prin. & habetur in l. de iniur. §. si. Cur.*